

Ampliant el camp de missió

Dc, 15/01/2020 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Uns quants versets del segon cant del servent del Senyor (Is 49,3.5-6) els llegim a la primera lectura d'aquest diumenge. Els anomenats cants del servent són un grup de textos (42,1-4; 49,1-6; 50,4-9; 52,3-53,12) que es troben inserits en el llibre del Segon Isaïes o Deuteroisaïes, així és com es sol anomenar la segona part del llibre del profeta Isaïes. És una llàstima que, per uns pocs versets, la litúrgia no disposi llegir el cant sencer.

Els quatre cants estan units per la figura del servent que tipifica l'israelita perfecte, fidel del tot a la voluntat de Déu, disposat a portar a terme la missió que Déu li confia fins i tot amb el do, si cal, de la seva vida. Qui és, però, en realitat el servent?. Les propostes dels comentaristes han estat moltes. En aquest passatge sembla que el servent sigui el col·lectiu del poble d'Israel (v.3) però aquesta proposta és difícilment conciliable amb el verset 5 que afirma que Israel ha d'aplegar l'Israel dispers. El qualificatiu de servent enllaça el personatge amb els grans prohoms de la història d'Israel; Déu es dirigeix a Abraham (Gn 26,24), Moisès (Nm 12.7), David (2Sa 7,5), Job (Jb 1,8), anomenant-los servents seus. El servent dels cànctics entra, doncs, en l'estament dels grans personatges de la història d'Israel i com aquests la seva missió serà important.

En el text apareix tres vegades el verb "dir" (en hebreu "amar"). El terme ens remet a la primera vegada que apareix a l'escriptura hebrea, el llibre del Gènesi. "I Déu digué", l'expressió es va repetint i tot seguit van eixint a l'existència totes les coses. A Gènesi veiem com la paraula de Déu té un gran poder. El digué de Déu, la veu de Déu és capaç de posar en funcionament una força amb gran capacitat alliberadora, en el Gènesi serà l'alliberament del caos; aquí la paraula adreçada al servent farà que l'Israel dispers es torni a aplegar (l'exili és la dispersió, l'alliberament de Déu és el retorn a la terra), aconseguirà el retorn de la resta d'Israel i farà que la veu profètica del servent sigui llum que porti la salvació a les nacions.

"Ell que m'ha format des del si de la mare" diu el servent, ell com un nou Jeremies (Jr 1,5) ha estat cridat des del si matern; aquesta crida posa de manifest un pla de Déu que depassa les decisions i opcions del servent. La iniciativa de la missió del servent parteix de Déu. Com Jeremies, també el servent viurà el dubte i el descoratjament; la missió se li presenta com una tasca impossible i inútil, però trobarà en Déu la seva força, de tal intensitat que el que hauria de ser una missió limitada en principi a Israel, ara, pel voler de Déu, es dirigirà a totes les nacions. Al descoratjament del profeta Déu respon ampliant el camp de la seva missió, el servent haurà d'adreçar-se als gentils. Els que no formen part del poble d'Israel també s'han de beneficiar de la salvació de Déu. La missió del servent adquireix un abast universal.

La conseqüència de tot plegat serà que el servent farà resplendir la glòria de Déu, serà que sigui reconeguda la grandesa de Déu per la seva obra alliberadora; però també el servent serà glorificat, és a dir, tindrà l'honor d'haver estat escollit per una missió tan important i manifestarà la grandesa de la persona que es refia exclusivament de Déu i cerca no el propi prestigi sinó el prestigi de Déu.

Diumenge 3er durant l'any. 19 de Gener de 2020